

Bogár László: Sziszüphosz karácsonya

2015 december 28. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Ma már mulatságos újraolvasni, amit a lassan mögöttünk hagyott évr?l – a kínai horoszkóp szerint a kecske éve volt – írtak egy esztend?vel ezel?tt.

Például azt, hogy 2015 a reménység éve lesz, a béke, a harmónia és a nyugalom jellemzi majd, annak ellenére, hogy a világban számos helyen háborúk és konfliktusok zajlanak, a közvetlen közelünkben is, a kecske éve mégis a béke, a kompromisszumok éve lesz. Hát nem az lett, az már biztos.

Az egész azért különös, mert általában mindenki békét, nyugalmat akar. Úgy általában igen, csak konkrétan nem. De miért van ez így? – tesszük fel újra és újra a kérdést. És vágunk neki újra és újra a lehetséges magyarázatoknak, mint Sziszüphosz a szikla felfelé görgetésének. Azok az elméletek, amelyek arra a kérdésre keresik a választ, hogy miért nem sikerült eddig földön kívüli civilizációkkal találkozni, igen elgondolkodtató magyarázatot adnak.

Azt mondják, hogy van kábé tucatnyi kritikus törésponT – az elemz?k ezt általában „sz?r?nek” nevezik –, s ezek közül az els? néhány olyan planetáris, geofizikai és biológiai elemet foglal magába, mint az adott bolygónak a központi csillagától való távolsága, az élet kialakulása, a magasabb rend? él?lények léte. Az utolsó el?tti két fázist az intelligens lények kialakulása és a technológiaépítés képessége alkotja. Majd pedig fontos feltételként jelenik meg az is, hogy a technoevolúció nyomán kialakuló planetáris konfliktusokban ne semmisítse meg önmagát az intelligens lény nagyjából ezer év alatt. Ha ez esetleg nem következik be, mondják az elmélet megalkotói, akkor utána már igen jók az esélyek arra, hogy sok millió éven át fennmaradjon a civilizáció. De az esély arra, hogy ez az öngyilkosság ne következzen be, egészen csekély, így aztán szerintük ez az igazán „nagy sz?r?”, noha eddig

egyetlen idegen civilizációval sem találkoztunk, így e feltevés nem ellen?rizhet?.

Az elméletalkotóknak azonban erre az a válaszuk, hogy hát éppen ezért nem találkoztunk egyetlen más civilizációval sem, mert ezen a „nagy sz?r?n” mindenki fennakad. Talán egyszer majd lesz biztos válasz erre, de valami vigasz addig is kellene. Ahhoz, hogy választ találjunk, kiindulni mindig csak az ember eredend?en kett?s természetét?l tudunk. A föld porából vétetünk, oda is hullunk vissza. De Isten képmásaként az ég felé törünk, ahogy Weöres Sándor írta csodás kis miniatúrájában: „Egyetlen ismeret van, a többi csak toldás: Alattad a föld, fölötted az ég, benned a létra.”

Van tehát eredettörténetünk (föld), van üdvtörténetünk (ég), és van szenvedéstörténetünk – ez utóbbi a létra. A létra, ami egy végtelen tanulás története. És, hogy mit kellene megtanulni? Talán leginkább azt, amit József Attila így írt le: „Ehess, ihass, ölelhess, alhass! / A mindenséggel mérd magad!” Vagyis élni kellene az evilági, földi életünket, de mindig úgy, mintha életünk az egész örökkévalóságon át tartana.

Életünk tele van csábításokkal, kísértésekkel. A kísértés valójában nem más, mint kísérlet arra, hogy szembefordulva a renddel, a normákat megsértve jussunk fizikai élvezetek kielégítésére alkalmas anyagi haszonhoz. Ezt a bennünk él? „földhözragadt” ember mondatja velünk, talán azért, mert nincs számára „majd”, nincs jöv?, csak „ma” van, az örök jelen. Nem lehet nem észrevennünk, hogy a feszültség mélyén a hit hiánya lappang. Aki nem hisz, az jöv?tlen.

Könny? belátni, hogy a világ leganyagibb dolga a pénz, a világ legszellemibb „dolgára”, a hitre épül. Ha kihúzzuk a pénzrendszerünk alól a hitet, a bizalmat, azonnal összeomlik. Kell-e ennél ékesebb bizonyíték arra, hogy az „anyag” vagy a szellem határozza-e meg létünket? Hanyatló korunkkal nem az a baj, hogy szereti az anyagot, és az ett?l remélt fizikai gyönyöröket, hanem az, hogy semmi mást nem akar már ezen kívül. Hogy elhitte a jakobinus, a bolsevik és most a neoliberális hamis ígéreteket arról, hogy csakis a fizikai élvezetek kiváltására alkalmas anyag létezik a világon. És minden, ami lélek, erkölcs, szellem csak üres beszéd, a született vesztesek önmentési kísérlete. De egyre nyilvánvalóbb ma már, hová vezet minket az üres és mindent kiüresít? anyag.

A hit hiánya szüli az állandó és egyre kínzóbb testetlen szorongást a semmit?l. Ez vezet az „anyag” mértéktelen habzsolásához, és ahhoz a végzetes illúzióhoz, hogy ez talán majd enyhíti a növekv? bels? semmi vákuumának mindent beszívó iszonyatát. És végül az anyagért való egyre kíméletlenebb és kegyetlenebb harc rombolja szét a béke minden esélyét. Ahogy Martin Scorsese Casino cím? filmjének h?se mondja, különös lények vagyunk mi, emberek, miközben pontosan tudjuk, hogy mire vágyunk, leginkább arra, hogy ölbe vegyenek, megsimogassanak és megnyugtassanak, szóval, hogy szeressenek, mégis egész életünkben egyebet sem teszünk, mint hogy mi magunk verünk szét mindent, ami ahhoz kellene, hogy pontosan úgy élhessünk, ahogy szeretnénk.

Így, az év végén, karácsony után talán megállhatnánk kicsit az önpusztító hajszában, hogy eltöprengjünk, valóban ezt akarjuk-e.

www.magyarhirlap.hu - Bogár László

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!
www.flagmagazin.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló